

středa 16. týdne v mezidobí

cyklus 1

1. čtení: Ex 16,1–5.9–15

Jako déšť vám sešlu chléb z nebe.

Čtení z druhé knihy Mojžíšovy.

Celé společenství synů Izraele se dalo na cestu z Elim a patnáctého dne druhého měsíce po jejich východu z egyptské země přišlo na poušť Sin, která je mezi Elim a Sinajem.

A celé společenství synů Izraele reptalo na poušti proti Mojžíšovi a Arónovi. Synové Izraele jim řekli: „Kéž bychom zemřeli Hospodinovou rukou v egyptské zemi, když jsme seděli u hrnců masa a jedli chléb dosyta. Vyvedli jste nás na tuto poušť, abyste umožili celé shromáždění hladem!“

Hospodin řekl Mojžíšovi: „Hle, jako déšť vám sešlu chléb z nebe. Lidé vyjdou a každý den si nasbírají dávku na den. Chci je zkoušet, zda půjdou v mém zákoně, nebo ne. Když šestého dne připraví to, co přinesou, bude to dvojnásobek toho, co sesbírali na jeden den.“

Mojžíš pravil Arónovi: „Řekni celému společenství synů Izraele: „Přistupte před Hospodina, neboť slyšel vaše reptání!“ Když mluvil Arón k celému společenství synů Izraele, obrátili se k poušti, a hle – Hospodinova velebnost se ukázala v oblaku.

Hospodin pravil Mojžíšovi: „Slyšel jsem reptání synů Izraele. Řekni jim toto: Kvečeru budete jíst maso a zrána se nasytíte chlebem. Poznáte, že já jsem Hospodin, váš Bůh.“

Když nastal večer, přilétly křepelky a pokryly celý tábor. Zrána padla rosa na tábor kolem dokola. Pokrývka z rosy se rozplynula, a hle – na povrchu pouště bylo cosi drobného, šupinatého, jemného jako jíní na zemi. Když to synové Izraele viděli, ptali se navzájem: „Co je to?“ – neboť nevěděli, co to je.

Mojžíš jim řekl: „To je chléb, který vám Hospodin dává k jídlu.“

Žl 78,18–19.23–24.25–26.27–28

Odp.: Bůh jim dal nebeský pokrm.

Pokoušeli Boha ve svém srdci,
když žádali pokrm podle své choutky.
Pohrdlivě mluvili proti Bohu,
řekli: „Dokáže Bůh prostřít stůl zde na poušti?“

Poručil tedy mrakům nahoře
a otevřel brány nebes,
seslal na ně déšť many, aby se najedli,
a dal jim nebeský pokrm.

Člověk jedl chléb silných,
pokrm jim poslal do sytosti.
Východnímu větru dal vanout z nebe
a svou mocí přivedl vítr od jihu.

Jak by to prach byl, seslal na ně déšť masa,
jak by to byl mořský písek, dal jim pernaté ptáky.
Padli do jejich tábora,
kolem jejich stanů.

cyklus 2

1. čtení: Jer 1,1.4–10

Prorokem pro národy jsem tě ustanovil.

Začátek knihy proroka Jeremiáše.

Slova Jeremiáše, syna Chilkijáhova, z kněží usedlých v Anatotě, v Benjaminově území.

Hospodin mě oslovil: „Dříve než jsem tě utvořil v lůně, znal jsem tě; dříve než jsi vyšel z mateřského života, posvětil jsem tě, prorokem pro národy jsem tě ustanovil.“

Tu jsem řekl: „Ach, Pane, Hospodine, neumím mluvit, neboť jsem ještě příliš mladý.“

Hospodin mi pravil: „Neříkej: Jsem ještě příliš mladý, neboť kamkoli tě pošlu, půjdeš, a vše, co ti rozkážu, budeš mluvit. Neboj se jich, neboť já jsem s tebou, abych tě vysvobodil“ – praví Hospodin.

Pak Hospodin vztáhl svou ruku, dotkl se mých úst a řekl: „Hle, kladu svá slova do tvých úst. Ustanovuji tě dnes nad národy a nad říšemi, abys vytrhával a hubil, abys ničil a bořil, abys stavěl a sázel.“

Žl 71,1–2.3–4a.5–6ab.15ab+17

Odp.: Má ústa budou vyprávět o tvé spravedlnosti, Pane.

K tobě se utíkám, Hospodine,
nechť nejsem zahanben navěky!

Ve své spravedlnosti mě vyprošť a vysvobod',
nakloň ke mně svůj sluch a zachraň mě!

Buď mi ochrannou skálou, pevností k mé záchraně,
neboť tys moje skála a tvrz.

Bože můj, vysvobod' mě z ruky bezbožného.

Vždyť tys má naděje, Pane,
má důvěra od mého mládí, Hospodine!
V tobě jsem měl oporu od matčina lůna,
od klína mé matky byls mým ochráncem.

Má ústa budou vyprávět o tvé spravedlnosti,
po celý den budu vyprávět o tvé pomoci.
Bože, učils mě od mého mládí,
až dosud hlásám tvé podivuhodné činy.

Zpěv před evangeliem:

Aleluja. Semeno je Boží slovo, rozsévač je Kristus. Každý, kdo ho nalezne, vytrvá navěky. Aleluja.

Evangeliium: Mt 13,1–9

Přinesla stonásobný užitek.

Slova svatého evangelia podle Matouše.

Ježíš vyšel z domu a sedl si u moře. Tu se u něho shromáždilo velké množství lidu. Proto vstoupil na loď a posadil se. Celý ten zástup stál na břehu. A mluvil k nim mnoho v podobenstvích: „Jeden rozsévač vyšel rozsévat. A jak rozséval, padla některá zrna na okraj cesty; přiletěli ptáci a sezobali je. Jiná padla na kamenitou půdu, kde neměla mnoho prsti; hned sice vzklíčila, protože neležela v zemi hluboko, ale když vyšlo slunce, spálilo je, takže uschla, protože nezapustila kořeny. Jiná zrna zase padla do trní: trní vzešlo a udusilo je. Jiná však padla na dobrou půdu a přinesla užitek: některá stonásobný, jiná šedesátinásobný, jiná třicetinásobný.“

Kdo má uši, slyš!“